

Životopis

Zdenka Brejníková, za svobodna Vimrová, se narodila 10.12.1923 ve Vinařicích u Loun. Zažila časy, o kterých se ostatním ani nesnilo. Brzy po narození se s rodiči odstěhovala na Slovensko, kde strávila dětství. Od roku 1930 navštěvovala zdejší klášterní školu. Prázdniny trávila u babičky ve Vinařicích.

Během ozdravného pobytu v Berouně se setkala s tehdejším prezidentem T.G. Masarykem, to byl pro ni úžasný zážitek. Mluvila dvojjazyčně – česky i slovensky. I když chodila do slovenské školy, učitelé byli Češi. Dle jejích slov byl tehdejší kantor Maďar nebo negramot. Po určité době přestoupila na žilinské Gymnázium Antona Bernoláka, na školu pro dívky.

V roce 1938 emigrovala s rodiči do Čech. Během cesty vlakem se dozvěděli, že se Slováci trhli, jelikož se k moci dostali nacisti. Paní Brejníková začala bydlet v Černčicích, které dodnes miluje. Její odchod ze Slovenska, kde jí zůstali všichni kamarádi, byl velmi těžký. Na Slovensku chodila na gymnázium výhradně pro děvčata, ale u nás si musela zvykat i na přítomnost chlapců. Ztráta silných vztahů byla nelehká, stejně jako vytváření nových. Maturovala jako nejmladší maturantka, přesně 5 dní po vyhlazení Lidic. Dva z tehdejších profesorů byli zatčeni a nikdy už je nespatriila. Z války si nejhůře odnášela vzpomínky na zvuk letounů těsně nad jejich domem.

Po maturitě jí nebylo umožněno studovat, jelikož byly uzavřeny všechny vysoké školy. Hned po válce ji zasáhla rána – smrt jejího tatínka. Rodina tak neměla zpřístupněné finanční prostředky, a tak i po otevření vysokých škol nemohla pokračovat ve vysokoškolském studiu. Nakonec vystudovala pedagogický institut a stala se učitelkou. Byla umístěna do svého bydliště v Černčicích a celý život učila na základní škole prvostupňové děti. Se svými žáky podnikala exkurze a výlety po okolí, na které do dneška ráda vzpomíná.

Během svého života byla častokrát lákána do komunistické strany. Nacházela na zápraží každé ráno noviny s pozvánkou k účasti, kterou jako část její ranní rutiny okamžitě vyhazovala do koše. Její manžel zemřel v roce 1973, to byl rok, kdy se jí podle jejích slov zbořil celý svět. Vzpomíná na ona léta, kdy s ním trávila čas a plánovala rodinu.

Celý život se řídila jednoznačným heslem: „V životě se má všechno dělat s láskou, ale nikdy se člověk nemá míchat do politiky.“